

nobena luč, marveč nas zlovešče
obletava le kaka redka kresnica,
tedaj, ljudje, v kaj naj še upamo?
Česa se naj še oklenemo?
Ste že videli rasti gobe po dežju?
Kroge in polkroge gob, elipse in rafale...
Kakšne linije, ljudje, in kakšne figure!
Mar nam more kdo iz njih razbrati bodočnost?

Darinka Grmek

Od doma

Siva je cesta, dolga...
in ob njej razgaljena drevesa,
mrtve trave,
domačije
in ograde.
Z gmajne me pozdravljajo
temnozeleno postavne
borov.
V raztrganih oblakih
bežijo misli.
Nad vasjo
- še vidim jo vso lepo -
so se misli zlepile
v krvavo rano zarje.